



Kmetijske in rokodelske Novice.

Na svitlobo dane od c. k. krajske kmetijske družbe.

Tečaj V.

V sredo 26. velikiga travna 1847.

List 21.

Zdravica.

Njih ces. kralj. visokosti, Nadvojvodu

J O A N U ,

pri slovesni gostii 20. velikiga travna, dani od udov družb, katerih varh so Njih visokost.

Sestrice štiri *) pridejo
V Ljubljano na gostijo,
De s serčno vse ljubéznijo
Očeta počastijo.

In venec krasen pred oči
Iz cvetja domačije
Vsaktéra Njemu položi,
Zdravico Mu napije:

Bog živi Te, ki nam živíš
U srečo našo pravo,
De dolgo Tvojga roda bliš
Se edini z našo slavo.

In ko od ust do ust gredò
Priserčni Mu napivi;
Vsih Krajncov serca molijò:
Bog **Janeza** nam živi!

Tudi same krompirjeve kalí saditi,
namesto celiga ali na kosce zrezaniga krompirja
je práv.

Kar so Novice že enkrat povedale, sta nam v četrtek pri velikim zboru naše kmetijske družbe tudi gospoda Moro in Laner, slavna kmetovavca iz Koroškiga, poterčila in nas še clo nagovorila, de bi kmetam svetovali, tudi krompirjeve kalí saditi, kér se rade primejo in tudi dovelj krompirja obrodijo.

Po takim ravnanji se

1) veliko semena ohrani, kér vsak krompir čez zimo več kalí požene, ki so na spomlad za saditev pripravne;

2) če na spomlad posajeni krompir na njivah vès ne požene in prazni prostori ostanejo, se temu

lahko pomaga, če se nekteri kupčki, kjer krompir poganja, izkopljejo, mu kal ali poganjki tikama očes odtergajo in v zemljo vsadijo na tiste kraje, kateri so prazni ostali. To se zamore clo mesca rozniga cveta zgoditi; ni prepozno. Krompir bo pa spet nove kalí pognal;

3) če toča polje pobije, se da taka kal včasih tudi s pridam zopet posaditi.

Poskusite, ljubi prijatli, kar je skušnje vredniga.

Pasja stekljina.

Akoravno se vsaki čas leta pasja stekljina primeri, pozimi, spomladi, poleti in v jeseni, se je je vunder poletniski čas nar bolj bati. Torej bomo svojim bravcam popolni poduk podali, kakó se pasja stekljina spozná in kakó zoper njo ravnati.

Stekljina, strašna pasja bolezen, popada sama po sebi le pasji in mačji ród vsaciga plemena, spola in starosti, in vse živali pasje in mačje narave, to je, lesjaka, lesico, volka, volkulo, in take. Popade pa tudi in se vcépi drugim ne pasjim živalim, in še ljudém, po stéklím vgrizku, ali oblizku, ali po oslinku ranjene kože. — Učeni lekarji imenujejo veliko stekljín vsako po svojim perimku posebej na drobno, mi pa v svojo potrebo hočemo bolj na debelo trojno stopnjo pasje stekljine popisati, in nje strašno podóbo vam pred oči postaviti, eno hujši od druge, ki se slednja po svojih znamenjih loči od druge, in lahko pozná.

O prvi nar manjši stopinji stekljine je pes nekako žalosten, otóžen, mertvičen; tiho renči, in njergá, je lén, ne mara za besede gospodarjeve, ne miga z répam, bojí se svetlobe, po kotih se potíka. Ne laja, le renči in herpa, očesi ste mu kalni, rép in ušesa mu visijo, ne je rad; téka in zijá z gobcam, hapa in hlastá po sapi, íše hlada; skače ohladit se v vodo. Tak ne ugrizne, če ga ne zdražiš: pa nevaren je, upati mu ni. — Taka je tiha stekljina; ali skernobna in žalostna je: nič mu hudiga ne vidiš, in bóžaš ga še, zaupaš mu, pa ti jo zasadi pošastno smert.

Druga stopnja stekljine je bolj očitna. Ob taki je pes v čevih ves zapert, ima vročino, akoravno

*) Namreč: Kmetijska, obertniska, zgodovinska in zemljovslovska družba na Krajskim,